

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984801056/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

skiftevis varmer hænderne. Huden smækker i kullene; det lyder som små hastige, spidse kys.

Da går der pludselig forandring i det hele. Der blir underligt ude i køkkenet, en vis nærvøstet kommer over koppen og sager. I butikken snakkes der højt, glas klirrer, en flaske siger hums på en hylde. Straks efter er en stemme på færde i køkkenet, man kan ikke høre, over hvad, men man kan vide det, når man har vanen. Hertha ved det godt: Faer er stået op. Nu kommer han, for det bytte, han søger, er ikke i køkkenet; han river døren op til spisestuen, og ah — heldigvis!

»Sidder du her og læser aviser!«

Førbrydelsen lar sig ikke nægte; fru Laursen er for langsom i vendingen. Det er Hertha ikke, hun har allerede kastet sin avis ind i kakkelloven, der buldrer og gir sig til at pikke hæftigt, som et stort malnhjærte, der pludselig blir bange og tar på vej.

»Sidder du her og læser aviser!«

»Nej, nej, nej, Laursen, jeg drikker bare min kaffe —«
Hun så hen til koppen om hjælp, og så var den tom.

»Nå det kalder du at drikke kaffe, du, din — hæv! — Det er på den måde, du passer dit hus lige fra om morgenen!«

»Nej, ja, men jeg er færdig —«

»Ja det er du! Og din kop er hel tør inden! Hvad kan du se? Du er en kone i dit hus, hæv! Og så er du i natkjole! Det viser — hvad synes du det viser?«

Hans underansigt blev bredt af afsky; også næsen videde sig ud, mens øjnene blev runde.

»Ja, ja, nej, jeg ved nok, faer, nu skal jeg —«. Fruen kom op og af sted. Det var ikke hendes mening at undskyldte sig; hun lod sig gerne skælde ud i tavshed, hvis det kunde gå an, men hun vidste, at hun skulde sige noget. Ganske vist fik han med hvert svar en ny krog at hænge sig i, men sådan vilde faer jo ha det.